

גּוֹעַם הַשְׁבָת

עלון שבועי יוצא לאור ע"י תלמוד תורה החדש "משכן יצחק"
רחוב שמעון הצדיק 23 שכונת ארזי היבירה, ירושלים 0527655033

בנשיאות
מן ראש השכינה
הగאון רבי
משה צדקה
שליט"א

פרשת לך לך - יב' חשוון תשפ"א - גלגולן 5

ר"ת:

18:03

צ"א ש"ב: 17:26

כניסת ש"ב: 16:36

זמן השבת ירושלים:

נתיב לחים

הרבי יהודה בר שלום
מנהל התלמוד תורה

aicot atina al mol kumot shadofa

"וַיֵּצֶא אָזֶן הַחֹזֶה, וַיֹּאמֶר הֲבֹט נָא הַשְׁמִינָה וְסֶפֶר הַכּוֹכְבִים אָם-תוֹכֵל, לְסַפֵּר אֶתְכֶם; וַיֹּאמֶר לוֹ, פֵּה הַגָּה זְרֻעָךְ" (בראשית טו). ה). כתוב הבعل שם טוב ויע"א 'כִּים שְׁהַכּוֹכְבִים נְרָאִים לְעַנֵּינוּ מִרְחָק נְכוּדוֹת וְעִירּוֹת כְּלֹבֶד, בָּה כְּשֻׁה שְׁהַם עֲלוּמֹת עַזְוּמִים, כְּדֵין יָרָאוּ גַם הַיּוֹדִים. בָּעוֹלָם הַזֶּה, יָהִיה מְרַאַתָּם עַלְוָב וְשִׁפְלָה, אַוְלָם בְּשִׂמְיִים יְהִי עַצְוּמִים וּרְמִים וְיָהוּ אֶתְסָד שְׁלֵל הַכְּרִיאָה. וְעַל פְּסָוק הַגָּל הַקְשׁוּ הַלָּא לְהַלֵּן נָאָמֵר "וַיְהִי הַשְׁבָשׁ בְּבוֹא, וַתַּרְדִּמָה נְפָלָה עַל אַכְרָם" (פסוק יב). כלומר מושמע שהשמשי כָּבֵר נָתַתָה לְשִׁקּוֹעַ וְעַדְיִן הִיא יָם וְאַכְ' כִּי צָדְקָה נְרָא הַכּוֹכְבִים בַּיּוֹם?.

על כך ביאר בספר קול אומרים קרא, דבאותם לא נתכוון הקב"ה להבטיח לו לאברהם על גודל מספר בני ישראל מבהינות הכלמות, שהרי באמות אין ישראל אלא הקטן שבאותות וכמו"ש "כִּי אַתָּם הַמְּעֻט מִןְלֵל הַעֲפִים" (דברים ז). אלא להיפך. השם יתברך הבטיח לאברהם כי על אף כמהות הוזומה של בני ישראל ביחס לעממים אחרים, מצד איותם יהיו השובטים יותר מכל, עד שהם יהיו המשפיעים ומורי הדרך לכל האניות. כל האומות ילמדו מהם מושגי מוסר וצדקה, ואילו לא האור אשר הם יפיצו בעולם, היה העולם שוקע ומתנוון בחשכה.

לכן אמר הקב"ה לאברהם, הבט נא השמיימה וספר הכוכבים, הבט נא בשעה שהחכמה עדין מפיצה את אורו של ים וספר הכוכבים – הנסה למנותות אותם, התוכל לסתופר? הרוי ודאי שלא. אע"פ שהכוכבים קיימים גם ביום, בכל זאת אי אפשר לראות אותם ומכל שכן לספור אותם, שכן אורה של השמיים מאמין ומסתירה את אורם של הכוכבים אפילו שהם ריבוי ובבות.

מכאן למדנו כי לא הכלמות עיקר אלא האיות, שימוש גודלה אחת חזקה שווה יותר מריבי רבבות כוכבים. זהו ברלתו של הקב"ה לאברהם כה היה זה ורע, אומנם היו מיעוטם ביחס לאומות העולם אשר יעלו על מספרם פי כמה וכמה, אבל בכלל זאת תורה שמשם המairaה של עם ישראל ואתה פיל על העמים שהם ריבי רבבות. רוח ישראל ואר תורתו יתרוממו בהרבה והואיו איתנים ונצחים משאר העמים. וזה הברכה הגדולה על כוחם של עם ישראל וגדרותם מכל עם אחר. אשר בחר בנו מכל העמים וננתן לנו את תורתו. דבר זה מתבטאת בעיקר בתורה אמת שהעניק הבורא ליו"ץ ובקץ זוכים הם להיות בנים המסייעים על שולחן איכיהם. שבת שלום וękoon.

מבחן לפראשה

"וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים בָּאָדָם לְךָ מִן־הָאָרֶץ אַתָּה מִמְּלֹא־הַדָּתָךְ וְמִמְּבַתְּאַבְיךָ, אֱלֹהִים בָּאָדָם" (בראשית יב, א). נسألת השאלה מדוע עאריות זו. הקב"ה מצואה את אברהם לעזוב את ארצו וללכת אל הארץ אשר אמר לו הקב"ה, לכואה היה מספיק לכתוב לך לך ארץ איכך אל הארץ אשר אריך ומדוע הארץ תורה לכתוב 'מאדץ, ממולדתך, ומבית אביך?'

וכתב על לך האור החים הקדוש ויע"א 'אחרי שאמר הארץ אין מקום לומו במולדתך כי ב策תו מארצו יצא הוא גם ממולדתו ו מבית אביו'. ופירש, כי אריות זו את בשלבי מאימנו של אברהם אביש ע"ה והkowski גדול בניסיון הזה לעשות את ציווי הקב"ה בלי שיוודע לאן פניו מועדות ובכך נוטל שכר על כל פרישה ופרישה. דמאדץ – זהו קושי בפני עצמו לעזוב את הארץ בו הוא גור, וממולדתך – זהו דרגה קצת יותר קשה, אדם רגיל למקומות הולדתו ומגוריו, וככשיו נזרק הוא לעזוב את זה, ואח"כ ממושיכת התורה ו מבית אביך – להתנתק מהבית, מהמשפחה שזה מעלה כולנה קושי עצום ובפרט שאברהם אין יודע כלל לאן מיועדת דרכו. על כן מונתה התורה סדר הדרגות מהקל לכבד "dmaadz" וממולדתך ו מבית אביך" ליטול שכר על כל פרישה ופרישה וצער שהולך באמונה אחרי הקב"ה ועומד בניסיון שהתנסה בו.

כדבר זה מעצנו גם בניסיון העקידה כשהקב"ה חיזוה את אברהם "וַיֹּאמֶר קָח־נָא אֶת־בָּנֶךָ אֶת־חִזְקִיָּה אֲשֶׁר־אָהָבְךָ, וְלֹא־אָנָּצְנָה הַמּוֹרֵה; וְהַעֲלוּוּ שֵׁם לְעַלְהָ, עַל אָחֵד הַחֲרִים, אֲשֶׁר אָמַר אֶלְךָ" (בראשית כב). ומודוע אריות זאת, קח נא את בך, יחידך, אשר אהבת, את יצחק. היה לו לומר קח את יצחק בליך כל ההקדמה הזאת? אלא ליטול שכר על כל קושי וקושי, דהיינו הוא לא סתום על בנו אלא על עצמו ייחודה, אשר אהב במיוחד, ואשר נולד לו אחרי תשעים שנה, ואחרי שעמד בכל זה למורות הקושי העזום שכרו גדול הרבה.

ונראה עוד לפרש באותו עניין ע"פ מש"כ רשי" בפרשטיינו (יב, א) לך לך, להнатך ולטובתך. והפירוש הוא לדעם כל הניסיון הקשה של ההתנתקות ממוקם מגוריו אבל בסוף זה להнатך ולטובתו, וע"כ האריכה תורה "dmaadz" וממולדתך ו מבית אביך", לומר שלמרות הקושי שנראה כלפי חוץ בניתוק הזה ועל כן האריכה תורה להראות הקושי, ובכל זאת תדע שזה לטובתך, דלפיעמים אלו חווים איזה קושי, צער ולא מרגנישים ומביבים שזה לטובתינו ורק לאחר זמן מצליחים לראות איך הקב"ה מוסובב הסיבות גלגל הכל ו מה שנעשה זה היה לטובה. וזה מה שאמרו הפסוק לך לך שזה צער כי כלפי חוץ רואים כאן ניתוק של אברהם ממולדתו ומשפחתו אבל הדע – לך לך. הקב"ה רוצה להнатך ולטובתך. מכאן נלמד כי גם כשלפעמים אלו רואים דברים של מאובנים לנו אבל הקב"ה רוצה אך ורק בטובתנו והוא עושה זאת בדרכים הנכונות.

מעשה שהיה

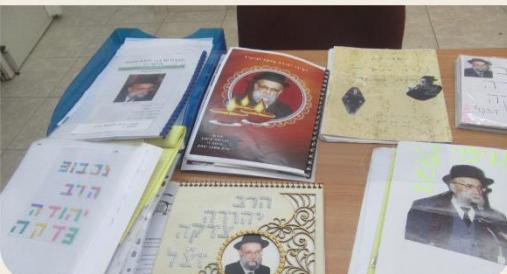
רצון יראיו יעשה

היום ערב שבת קודש יחול יום פקדתו של מרן רаш הישיבה הגאון העזום רבינו יהודה צדקה זצ"ל ראש ישיבת פורת יוסף, ידווע היה רבינו בגדלווע העזומה ובפשתותו, עבד ה' היה רבינו וכל חייו מסר למען הרבצת תורה ויראה והקמת דורות של גדולי תורה מותך ענווה וצניעות שאין דומה לה.

באחד מן השמחות שהיו לרבענו במשפחתו, בבר מצוה של אחד מלידיו ישב רבינו עם רעייתו הרבנית ע"ה לעבור על רשיימות המוזמנים בכדי לעדכו אותם לקראת השמחה, ואז צדה עניינו של רבינו באחד מקורי המשפחה אשר לצערינו אינם שומרי תורה ומצוות ומוחללי שבת. חשב רבינו ואמר לרביבנית שלא תזמין אותם לשמחה, ועל כך הוסיף "יגיעו לשמחה גדולה גולן עולם רבבי עוזרא עטיה, רבבי יעקב עדס ועוד הם יביאו את השכינה לשמחה, יבוא אלה שמחללים שבת ואני שומרים מצוות וח"ז יריחיקו את הקדושה והשכינה". שמעה זאת הרבנית ואמרה,

"אבל יתכן שם לא נמיין אתם הם יפגעו ובבוא העת שונתחיל לדבר איתם מיידי פעע על חזורה בתשובה לא יתקבלו הדברים עליכם בגלל שישמרו טינה על כך שלא הזמננו לשמחה". קיבל רבינו את דברי הרבנית והורה לה להזמין לשמחה, אך למרות זאת בלביו של רבינו היה צער מכך ואמר, מוקוה שהקב"ה יdag שאלא יכול להגעה לנו עשינו את שלנו. ובאמת כך היה. אל שמחת הבר מצווה המשפחה הזאת לא הגעה. לאחר בדיקה הוברר שהם טעו בתאריך והגינו לאולם למחرات השמחה ובכך גם לא נפגעו, וגם התקיים רצונו של צדיק מרן רаш הישיבה זכותו ינ עליינו אמן.

מהנעשה בתלמוד תורה

פרוייקט חונכים

יצירות לזכרם של חכמי הדורות

בימים אלו שעדיין מגיפת הקורונה מרחפת מעל ראשוינו ולא וכיום עדין לפתיה חת שער הי תלמוד תורה לשמעו את קול תורה ותפלתם של תינוקות של בין רבון אשר בזוכות הכל פיהם מתקיים העולם, לידי היכיות הנבותות עמלו בכתיהם על יצירה מופת לדמותו של מרן רаш הישיבה הגאון האדריך רבי יהודה צדקה זצ"ק. כל אחד ע"פ רוחו והבנתו עמל על היצירה, הן בספרים והנהגות ממרא וצ"ל והן בילדתו, גדיותו, והעמדת תורה בהיכל ישיבתו פורת יוסף לצד גדול וכם יישראל.

גם בשנה שעברה עמלו התלמידים על יצירות מיוחדות לזכרו של מרן הגר"י צדקה ואף DAGO הנהלת התלמוד תורה לסדר זאת ולקבצם הספר. רגע נרגש זכו התלמידים ביום ההילולא בשנה שעברה להגשים בפני בנו מנשיך דרכו מרן רаш הישיבה רבי משה צדקה שליט"א את פרי עמלם ויצירותם המבורכת. הרב משה צדקה התרגש מזהה שkeepה הרבה והנהגות שהעלו על כתוב התלמידים היקרים מאביו מרן צ"ל. לסימן זכו אף לבחינה קצורה ממון שליט"א על החומר תנימה, ואף לקבל מידוי הקדושים את ספרו של אבי זצ"ל קול יהודה על התורה עם הקדשה חמה ולבכית בכתב ידו של נשיא התלמוד תורה מרן רבי משה צדקה שליט"א.

מעבר לכך בימים אלו עמלים התלמידים על קשר רציף עם המהנכים בלימוד וביעוץ להמשך עלייתם הרוחנית גם בימים אלו. תפילהנו שרוחו של מרן הגר"י צדקה תשירה עליינו ויעמוד בתפילה שהקב"ה יסיר כל נגע מעילינו ונזכה מהורה לשוב אל ספסלי התלמוד תורה מותך נתת ושמחה.